

на истината. Тя има отношение къмъ самия човѣкъ, къмъ неговия ближенъ и къмъ Бога. Да схване човѣкъ плана на своята работа и да я изпълни, това значи, да бжде въ хармония съ великата истина. Да придобие човѣкъ истината, това значи, да разполага съ положителната наука на живота. Докато не е дошълъ до таки наука, човѣкъ работи въ областта на относителната наука, на относителнитѣ понятия въ живота. Относителната наука създава редъ противоречия за човѣшкия умъ. При това положение, човѣкъ счита смъртта на своитѣ близки за голѣма загуба. Ако жена му, или нѣкое отъ децата му замине за онзи свѣтъ, той не може да го прежали. Той гледа на смъртта като на процесъ, при който е изгубилъ нѣщо безвъзвратно. Който може да предава и да приема истината, той не знае, какво нѣщо е загуба. За него загуба не съществува. Всички процеси въ него се уравняватъ. — Защо? — Защото разбира процеситѣ събиране и изваждане. Който не разбира тия процеси, той всѣкога се натъква на непонятни въпроси, които никога не може да разреши. Той се жени, безъ да разбира смисъла на женитбата. Впуска се въ една или въ друга работа, безъ да знае, защо прави това.

Сега, като ученици, вие трѣбва съзнателно да работите, да прилагате изваждането и събирането въ живота си. Ако разбира смисъла на тия процеси, ученикътъ мо-